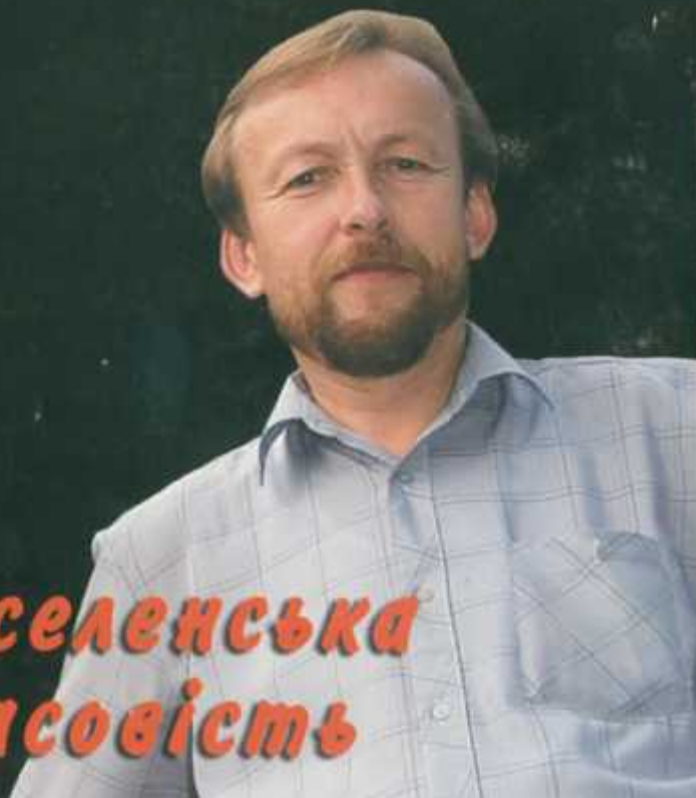

Анатолій КРИЛОВЕЦЬ

**Моя вселенська
тимчасовість**

821.161.2-1

к. 82

Анатолій КРИЛОВЕЦЬ

МОЯ ВСЕЛЕНЬСЬКА

ТИМЧАСОВІСТЬ

Поезії

Дарчий примірник

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
«ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ»

Рівне
"Овід"
2006

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
«ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ»
113682

УДК 821. 161.2
ББК 84/4 Укр/ 6
К-82

Криловець А. Моя вселенська тимчасовість. – Рівне: Овід, 2006. – 128 с.

До п'ятої книжки українського поета увійшли вірші, написані впродовж останніх двох з половиною десятиріч.

"Моя вселенська тимчасовість" – найповніше видання творів талановитого поета, члена Національної спілки письменників України.

Редактор *Лідія Рибенко*
Художник *Валерій Войтович*
Фото та дизайн обкладинки *Анатолія Мізерного*
Верстка *Сергія Бабака*

Поет

Книга видана за сприяння Рівненської облдержадміністрації та обласної ради відповідно до обласної Програми розвитку книговидавничої справи, сприяння збільшенню випуску книжкової продукції місцевих авторів у Рівненській області на 2006 - 2010 роки.

ISBN 966-8179-14-5

© Криловець А., 2006

© «Овід», 2006

ЗМІСТ

Свята гріховна чистота	
Про ліричного героя	4
Монолог Венери	5
«Згасають кольори рожеві...»	6
«Я не можу тебе забути...»	7
«Вже відбули мої інтимні теми...»	7
«Свята великомученице скрипко...»	8
«Немає нескінченних драм...»	8
«Від любові лишилися спомини...»	9
Скульптор	9
«Летять з ромашки пелюстинки...»	10
Чоловік	11
Папороть	11
Друга чаша	12
Semper idem	13
«Ніч п'янка пахла цвітом лип»	14
Монолог Пігмаліона	14
Сосюринський мотив	15
«Женили сосну із осикою»	15
«Що до почуттів моїх тобі?»	16
Подайте ради Христа	16
«Вже минає половина літа...»	17
$F = \gamma \frac{Mm}{R^2} (?)$	18
«мені завше здавалось...»	19
«необачно поранив серце...»	19
«Серце болить так...»	19
«Сім'я – великий материк любові»	20
«Сину чи доню, де ти?»	20
«Жар-птице в далекому синьому небі...»	21
«Доля жорстоко сміється»	21
«Говори, що-небудь говори»	22
«Як відшумить легкий шампанський хміль...»	22
«Це життя – це смерті визрівання...»	23
Любовне послання	24
«В чие ввірвусь родинне тихе щастя...»	24
«Ще якої геєни...»	25

«Перейди самотності пустелю...»	26
«Розверзлася прірва, зазяяла тьма»	27
«Ми в любові хочем позостатись...»	28
«Це недозволене кохання...»	29
«О імітаціє життя...»	30
«Шлюб такий – синонім целібату...»	31
Зрада	31
«Це кохання друге як спокута»	32
«Така холодна пристрасть в риб»	33
877	34
«Терпкий розсіл. Хмільне було чар-зілля»	35
«Вмоститись край вікна на цілий вік»	36
«Ти думала, що буде двадцять три...»	37
«Цій любові рости й рости...»	38
Мимобіжні прями	39
«Краще бути разом і не спати...»	40
«Знай: поглядом тебе не оскверню»	40
Розкішниця до запитання	41
Стара сучасна казка із нетипово щасливим кінцем	42
«Час не стоїть на місці – йде»	44
«Найбільша насолода...»	45
«Зірвались почуття як огирі»	45
«Неможливість малюни»	45
«Сьогодні, вперше сьогодні...»	46
«Кущ омито чистою сльозою...»	47
«...В тебе заходжу»	47
«Витри сльози солоні, мила»	48
«І дні були такі, як ночі»	49
«Я шукав тебе таку щомить»	50
«І довгий погляд на прощання»	51
«Збожеволів на любов чи муку»	52
«Щастя... Це так близько»	53
«Думаєш: homo ludens?»	53
«У тім нема гріхопадіння...»	54
«А за похміллям знову хміль...»	54
«Мила, іди до мене!»	55
«Екзотично пахне цвіт акацій...»	56

Еклезіастів вітер

«Орфею! Тоскную тугу прожени»	58
«- Харо-оне!..»	58
О Земле	59
Молитва	59
«Вже прочитано Кама-сутру»	60
«твій Великдень іншому гряде...»	60
«Зірки пливли, як і колись...»	61

Пли в вічності

Сонет скресання	64
Голубе джерело	65
«Ще є час. Ще не осінь»	66
Балада про падіння з райдуги	67
«Зір тихе мерехтіння. Що це значить?..»	68
«Уже ти більше не живеш»	69
«...Я світлій пам'яті твоїй...»	69
«...не потривождо імені»	70
Знову 39	71
Мрія. Сон	72
«Я принесу довідку...»	73
«Якщо у своїй правоті...»	73
«Час - клепсидра. Збігають дні»	74
29	74

Бумеранг слова

«Правда - жовта трава і цей морок осінній...».....	76
«Не согриши, чуттям не покриви...»	76
«Геній творив у жорстоку жандармську епоху...»	77
«Хай не буде в слові лжі ні йоти»	78
«Купуйте, купуйте перо!»	78
Пісня	79
Небилиця	80

Не спіть, зачаєні Нечаї!

«Стримлять з води очеретини...»	82
«Світе мій! Ось яке право!»	83
Київ. Першотравневий похорон 1986 року	84

«Коли люд в гріхах у смертних гинув...»	86
Україні на її дев'ятини	88
Українському народові	88
Шрам	89
«Terra incognita, virgo intacta...»	90
«У столиці моєї держави...»	90
Пересторога	92
Литва. Сотворіння світу	93

Ціотливе полювання

Ретроспекція. Мезозой. Останній день	96
Діалектична гнучкість	98
Урбаністичне	99
«Глянь: кришталіної чесності кіт...»	100

Вільні переклади з радянської

Воякам УПА	101
Вандеї	102
Українець	102
«Ніч простерла крила дужі...»	103
«Високого сенсу, високого сексу...»	105
Рівне. Вулиця Свободи	105
«Пізній вечір. Учитель я»	106
«Зліва – льон. Синій-синій»	108
Кочубей	108
І.П.	109
Ніщо людське	109
«Спокійно і тихо мені в лікарняній палаті...»	111
Білий пудель	112
Навітрене	113
Бухгалтерія любові	114
Остріг	115
666	117
«В благословеннім Острозі...»	118
Литовським неофітам	119
На захист більшовиків	120
«Перелилось у вчора...»	122

Літературно-художнє видання

Анатолій КРИЛОВЕЦЬ

**МОЯ ВСЕЛЕНСЬКА
ТИМЧАСОВІСТЬ**
Поезії

Редактор

Лідія Рибенко

Художник

Валерій Войтович

Дизайн і фото обкладинки

Анатолія Мізерного

Верстка

Сергій Бабах

Технічний редактор

Лариса Бабах

Здано до набору 24.11.2006

Підписано до друку 4.12.2006

Папір офсетний. Гарнітура Minion

Ум. друк. аркушів 7,44

Зам. 456. Наклад 500 прим.

Підготовлено до друку і віддруковано

ТзОВ «Овід». Св. РВ №18 від 24.03.2003 р.

вул. Соборна, 420, м. Рівне, 33024, Україна

Є в ліриці мого друга Анатолія Криловця щось таке органічне, тремке та здорово іронічне, що, спілкуючись і з нею, і з ним, – хочеться жити, любити, літати, бо він і в житті справжній поет.

Його корінна волинська фольклорність **тимчасом** має усі підстави стати **вселюдською**.... На те в нього і прізвище крилате.

Ігор Павлюк

Анатолій Криловець – один з найбільш відвертих авторів у сьогоденній поезії Рівненщини. Ця відвертість струментить з його віршів, вражає, часом навіть шокує – і в жодному разі не залишає читача байдужим.

Олександр Ірванець